

Ἡ στάσι τῶν πιστῶν ἀπέναντι στούς αἵρετικούς καί στούς πλανεμένους

Α. ΓΕΝΙΚΑ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

1. Ἡ Ἀντιαιρετική Ὁμάδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, μέ τό περιοδικόν «Στῶμεν Καλῶς», ἔχει ἐνημερώσει μέχρι σήμερα τόν Ὁρθόδοξο Χριστιανικό Λαόν, γιά πλεῖστες ὅσες αἱρέσεις, πλάνες, καί ἀποκρυφιστικές δραστηριότητες ὡς πρός τίς ἐσφαλμένες δοξασίες των καί τήν τακτική των.

2. Τό σημερινόν μας θέμα προέκυψεν, κατ' ἐπιθυμίαν πολλῶν κληρικῶν, γονέων καί ἐκπαιδευτικῶν, πιστῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πού μᾶς ρωτοῦν νά πληροφορηθοῦν ἀπό ἐμᾶς, τούς τρόπους ἀντιμετωπίσεως ἐνός αἵρετικοῦ (ἢ αἵρετικῆς ὁμάδος, ἢ παραθρησκευτικῆς ὁργανώσεως, ἢ σέκτας αἵρετικῶν) ἢ ἐνός πλανεμένου (σχισματικοῦ ἢ μή, ἢ ὁργανώσεως ἢ ὁμάδος πλανεμένων). Ἡ ἀκόμη τί δέον γενέσθαι, ἐάν στήν ἴδια τήν οἰκογένειά μας, ἕνα μέλος τῆς, ἔχει ἤδη ἐνταχθῇ σέ αἵρετική ὁμάδα.

3. Τί γίνεται, μᾶς ρωτοῦν, ἐάν ἔρθωμεν ἀντιμέτωποι, μέ μία ἀντιπροσωπεῖα αἵρετικῶν πού κάνουν προσηλυτισμό; Ποία ἡ ἐνδεικνυόμενη καί ποία ἡ λανθασμένη ἀντίδρασή μας σ' αὐτούς; Τί λάθη πρέπει νά ἀποφεύγωμεν;

4. Πῶς θά ἀντιδράσωμε, ἐάν κάποιο οἰκεῖο πρόσωπο ἢ μέλος τῆς οἰκογένειάς μας, βρεθῇ μπλεγμένο στά δίχτυα μιᾶς αἵρετικῆς – παραθρησκευτικῆς ὁμάδος ἢ ἐπηρεάζεται ἀπό πλανεμένους;

5. Εἶναι φανερό, ὅτι πρόκειται γιά ἐρωτήματα, ἀναμφιβόλως δύσκολα, πού ἀπασχόλησαν κατ' ἐπανάληψιν τήν Ὁρθόδοξην Χριστιανικήν Ἐκκλη-

σίαν μας, σέ Συνέδρια καί Εἰδικές Συνδιασκέψεις, καί συνιστοῦν μείζονα θέματα συζητήσεων ἀπό Εἰδικές Ἀντιαιρετικές Ὁμάδες Πατριαρχείων, Ἱερῶν Μητροπόλεων καί Ἑνοριῶν κ.λπ., ἔτι δέ ἀπασχόλησαν καί αὐτό τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, τό Εὐρωκοινοβούλιον, ἔτι δέ καί Κυβερνήσεις καί Κοινοβούλια Κρατῶν.

Β. ΠΩΣ ΡΙΧΝΟΥΝ ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ ΤΩΝ ΟΙ ΩΣ ΑΝΩ ΟΜΑΔΕΣ – ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΛΙΕΥΟΥΝ ΘΥΜΑΤΑ

6. Οἱ πῖο πάνω ὁμάδες, μέ διάφορα προσωπεῖα καί τεχνάσματα καί ἀπάτες, δέν παρουσιάζονται σήμερα στό προσκήνιο, πάντοτε ὡς αἱρέσεις ἢ πλάνες, δηλ. ὁμάδες πού κηρύττουν κάτι διαφορετικό ἀπό τήν Ὁρθόδοξην Χριστιανικήν Ἐκκλησίαν μας, ἢ καί κάτι ἀντίθετο μέ τίς ἠθικές ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας. Σέ πλησιάζουν, μέ ἀπέραντη ἀγαπολογία, ἀκόμη καί φιλανθρωπία καί, ἀρχικά, δέν σοῦ λένε πού ἀποκλίνουν, σέ τί διαφέρουν ἀπό τήν Ὁρθοδοξίαν μας! Στήν πραγματικότητα – ὅμως – ἀποβλέπουν στήν ὠμή διαστρέβλωση τῆς πίστεώς μας, στήν δημιουργία συγχύσεως καί πλανῶν, σέ ἄτομα πού ἔχουν ἄγνοια, σέ ἀφελεῖς καί ἀκατατόπιστους, καί στήν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπινων ψυχῶν, πού τίς ὁδηγοῦν στήν καταστροφή καί στήν ὑποδούλωση, ἀκόμη δέ καί στήν διάβρωση ὅλων τῶν τομέων τῆς ζωῆς, μηδὲ ἐξαιρουμένων καί αὐτῶν τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς. Δέν εἶναι ὑπερβολή, νά ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ σύγχρονη γενική κρίση, ἐμπεριέχει καί τό πρόβλημα τῶν πλανεμένων καί τῶν αἵρετικῶν.

7. Τά θύματα αὐτῶν τῶν ὁμάδων, παρουσιάζουν βαθμιαία – ἐνεκα τῆς τρομοκρατίας καί τῆς πλύσεως

έγκεφάλου πού υφίστανται – αλλαγές στην συμπεριφορά των, αλλοίωση της προσωπικότητας των, χάνουν την περιουσία των και την κοινωνική θέση των, και στο τέλος, έρχονται σέ ρήξη μέ την ίδια την οικόγένειά των και συχνά απομακρύνονται και εξαφανίζονται από αυτήν, ζητώντας καταφύγιο ή «αγάπη και κατανόηση» στίς ομάδες των αίρετικών ή πλανεμένων, τίς οποίες βλέπουν ως αθηνία, στά θεολογικά θέματα, και των οποίων γίνονται – καταντούν – στό τέλος, πειθήνια όργανα, από τρόπο απορρίψης, ή απομόνωσης, ή και κατάρας, του Αρχηγού της Ομάδος.

8. Έτέρωθεν, στό Χριστεπώνυμον πλήθος οι ομάδες αυτές κλονίζουν την πίστιν του, δημιουργούν σιγά – σιγά άμφιβολίες, και αντίστοιχως συμπάθειες, όπαδούς και μέλη ένεργά, πού απομακρύνονται από την Όρθοδοξίαν, δημιουργώντας τεράστια κοινωνικά, οικονομικά και οικογενειακά προβλήματα, συνεπικουρούσης και της άγνοιας του προβλήματος, και της λανθασμένης ή άνεύθυνου συμπεριφοράς πολλών πιστών ή άκόμη και κληρικών.

Γ. ΠΡΟΛΗΨΗ Ή ΘΕΡΑΠΕΙΑ; ΠΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟ;

9. Βέβαια, τό πρόβλημα άνάγεται, δημιουργείται και διογκώνεται, στό πλείστον των περιπτώσεων σέ έλλιπή κατήχηση, σέ άγνοια της Αγίας Γραφής, των Αποστολικών και των Πατερικών Κανόνων, αλλά και σέ άγνοια των μεθόδων, σχεδίων και τακτικών, πού χρησιμοποιούν οι ομάδες αυτές.

10. Και βέβαια, τό πρόβλημα, καλύτερα θά ήταν νά τό είχαμε αντιμετώπισει ως «πρόληψη» – έάν δέν υπήρχε ή ως άνω άγνοια – και όχι ως «θεραπεία»! Αλλά – δυστυχώς – μέ τόν τρόπο πού δραστηριοποιούνται οι ως άνω ομάδες, μέ τούς αϊφνιδιασμούς πού πραγματοποιούν άπροσδοκίως, και μέ τά τεράστια (μυστικά) χρηματικά κονδύλια πού διαθέτουν (υπό την νομική φύσιν, και οργανωτική δομήν, τεράστιων Οικονομικών Έπιχειρήσεων ή Έπιστημονικών ή Διεθνών Όργανώσεων) και μέ τίς άπρόκαλυπτες και προσηλυτιστικές μεθόδους των, και τίς Ύψηλές Προστασίες των, από Έπιχειρηματίες, Πολιτικούς και Κυβερνήσεις και Θρησκευτικές Ήγεσίες. Ούτω, τό πρόβλημα δέν είναι δυνατόν νά προβλεφθή πάντα, ώστε νά μήν καταφεύγουμε έκ των υστέρων, σέ θεραπεία!

Δ. ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ, ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

11. Βασική αρχή αντιμετώπισης, των πλανεμένων και των αίρετικών, από έμάς τούς πιστούς, είναι ότι – γενικώς – μισούμε την αίρεση και την πλάνη, δέν μισούμε τόν αίρετικό και τόν πλανεμένο άνθρωπο, πού τόν θεωρούμε άσθενή, και απολωλός πρόβατον. Γενικώς, μισούμε την άμαρτία, τά δαιμόνια, τά πάθη κι όχι τόν άμαρτωλό άνθρωπο. Τώρα – όμως – θά πρέπει νά διακρίνουμε: άλλο πράγμα ο αίρετικός, ο πλανεμένος, πού είναι ύμνα – συνήθως – αυτόν των ομάδων, κι άλλο πράγμα οι αίρεσιάρχες ήγέτες, οι αρχηγοί αυτόν των ομάδων, οι χρηματοδότες και οι οικονομικοί κολοσσοί, πού διακινούν τεράστια (μυστικά ως επί τό πλείστον) χρηματικά κονδύλια, προς τούς σκοπούς των ομάδων αυτόν. Και – φυσικά – ο Καρδιογνώστης Κύριός μας, γνωρίζει τόν καλοπροαίρετο πλανηθέντα, και θά τόν προστατέψη. Όπως, επίσης, γνωρίζει και τόν κακοπροαίρετο αίρεσιάρχη, και έπικεφαλής της πλάνης!

Ε. ΟΡΘΗ ΚΑΙ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ – ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑ ΛΑΘΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

12. Άς δούμε, τώρα, έν περιλήψει, τί λάθη είναι πιθανά σ' αυτόν τόν άγώνα μας, και ποία θά ήταν ή ένδεδειγμένη τακτική μας.

α) Δέν νοείται προχειρολογία, ήμιμάθεια, άγνοια του αντικειμένου, μέ τό όποιο, λίαν έξειδικευμένα άσχολούμαστε, άλλως, επί τοιούτου κινδύνου, νά άπευθυνώμαστε καλύτερα σέ ειδικούς!

β) Δέν νοείται φανατισμός, επιθετικότητα, ύπερμετρος και ού κατ' έπίγνωση ζήλος, ούτε προσπάθεια έξόντωσης και έξουθένωσης του αίρετικού. Τό χειρότερο πού μπορούμε νά κάνουμε, είναι ή διαπόμπευση ενός αίρετικού!! Όλα αυτά οδηγούν σέ άρνητικά άποτελέσματα, πού πλήττουν τό κύρος της Έκκλησίας μας.

γ) Δέν νοείται έλλειψη ύγιων έπιχειρημάτων. Αντιθέτως, επιβάλλεται νά γνωρίζωμεν άριστα την Όρθόδοξη πίστη μας, κυρίως την Αγίαν Γραφή και την Ίερά μας παράδοση, και από την άλλη, νά γνωρίζωμεν τό έδαφος πάνω στό όποιον εργάζονται οι αντίπαλοί μας.

δ) Δέν νοείται περιφρόνησις (προσοχή!! ή προσέγγιση των αίρετικών δέν σημαίνει κατ' ανάγκην και άναγνώριση της δοξασίας των) προς τούς άστήρικτους αδελφούς μας, ούτε άναβλητικότητα

(έλλειψη ετοιμότητας) στην επίλυση του προβλήματος, όταν τούτο εκδηλωθεί (δέν υπάρχουν υπαλληλικά ωράρια εργασίας στους ασχολούμενους με τό παρόν αντικείμενον, δέν υπάρχουν «άλλες προτεραιότητες»).

ε) Επιβάλλεται επιείκεια καί ανοχή πρὸς τό ἀπολωλὸς πρόβατον. Σημειωτέον ὅτι ὁ αἰρετικός, τίς περισσότερες φορές δέν γνωρίζει ὅτι εἶναι πλανεμένος, ἀγαπᾶ – ὅμως – τὸν Θεό καί τούς συνανθρώπους του! Πρέπει οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου νά εἶναι ἐπεικεῖς, ὥστε «τά ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καί μή ἑαυτοῖς ἀρέσκειν» (Ρωμ. 15,1). Ἡ ἐπιείκεια ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐπιστροφή καί στήριξη τοῦ πλανεμένου ἀδελφοῦ, τὸν ὅποιον χειριζόμεθα μέ ἀγάπη, καί, σίγουρα, ὄχι τὴν δικαίωση καί ἀποδοχή τῆς κακοδοξίας καί ἀποστασίας.

στ) Επιβάλλεται προσευχή πολλή, διότι τά σχετικὰ προβλήματα, πολλάκις φαίνονται δισηπύλута καί δαιδαλώδη, πλὴν ὅμως μέ τὴν προσευχή γίνονται θαύματα καί οἱ καλοπροαίρετοι πλανηθέντες ἀδερφοί μας ἐπαναφέρονται στήν Ὁρθόδοξιαν, διότι «τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ παρά τῷ Θεῷ»!

ζ) Επιβάλλεται νά γνωρίζωμεν ἄριστα τὴν Ἀγίαν Γραφή, τὴν Πατερικὴ Θεολογία, καί τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν, διότι πάνω ἐκεῖ θά γίνεται ἡ μάχη (ἀντιπαράθεση) μέ τούς αἰρετικούς ἢ πλανεμένους, οἱ ὅποιοι φθάνουν ἀκόμη καί σέ πλαστογραφία ἢ κακόβουλη παρερμηνεία, αὐτῶν τῶν Ἱερῶν Κειμένων! Σέ «βγάζουν τρελλό» ἐάν δέν εἶσαι κατατοπισμένος!! Ἡ αἵρεση πολεμεῖται μέ χωρία ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή, ἀπὸ τό Πηδάλιον, καί ἀπὸ τούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, κι ὄχι μέ βαρεῖες κατηγορίες ἐπὶ προσωπικῶν θεμάτων, μέ ἐμπάθειες καί κατάρες καί ἐμμονές.

η) Καί – βέβαια – ὅλα αὐτά, δέν ἔχουν νά κάνουν μέ τούς ἡγέτες τῆς πλάνης, τούς αἰρεσιάρχες, αὐτοὺς πού εἶναι πεισματάρηδες καί ἐπιμένουν μέ φορτικότητα, τούς ἔχοντας διεστραμμένον τὸν νοῦν! Αὐτοὶ δέν πείθονται μέ τίποτε, ὅποτε αὐτοὺς «μετά πρώτην καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ»! Δέν νοοῦνται αἰώνιες συζητήσεις μέ αἰρεσιάρχες, διότι αὐτές οἱ αἰώνιες συζητήσεις, μόνον κακό μποροῦν νά κάνουν στήν δική μας πίστη, στήν δική μας ψυχή.

θ) Επιβάλλεται νά ἐρευνῶμεν, ποιὸς χρηματοδοτεῖ, ποιὸς ἐκπαιδεύει, ποιὸς στεγάζει, ποιὸς

προστατεύει τούς αἰρεσιάρχες – πλανεμένους. Πίσω ἀπὸ τό χρήμα καί ὅλα αὐτά, κρύβεται – ἀθέατος – πολλάκις – ὁ μισάνθρωπος διάβολος. Τό δένδρο, εἶπε ὁ Κύριός μας, «θά τό καταλαβαίνετε ἀπὸ τούς καρπούς του». Γι' αὐτό προσοχή!!

ι) Επιβάλλεται σέ κάθε Ἑνορία, σέ κάθε Ἱερά Μονή, σέ κάθε Πνευματικό Κέντρο ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, νά υπάρχουν καί νά προβάλλωνται βιβλία Ἀντιαιρετικοῦ περιεχομένου καί κατατοπιστικά εὐσύννοπα καί κατανοητὰ ἔντυπα, καί νά διανέμονται δωρεάν στοὺς πιστούς, ὅπως τό παρόν «ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ», ἀλλά καί ἀνάλογα ἔντυπα ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μας.

ια) Πρέπει ἀκόμη νά γνωρίζωμεν, ὅτι σκοπός μας δέν εἶναι νά κατονομάζωμεν τούς αἰρετικούς, - διότι θά περιπέσωμεν εἰς κατάκρισιν ἢ ἱεροκατάκρισιν καί πρέπει – ἐπίσης – νά λάβωμεν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι υπάρχουν ἀκόμη καί πολλές ἄλλες αἱρέσεις (ἢ πλᾶνες), πού δέν ἔχουν ἀκόμη καταδικασθεῖ ἀπὸ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, κι ὅμως διαστρέφουν τὴν Ἀγία Γραφή! Ὁ σκοπός μας εἶναι, πάντοτε, νά προστατέψωμε τό ποίμνιον, νά τοῦ μιλήσωμε γιὰ τὴν Ὁρθή πίστη μας, γιὰ τά δόγματά μας, ἀντιπαρθέτοντας τά παρατράγουδα πού λαμβάνουν συχνὰ χώραν στίς αἱρέσεις καί ὁμάδες πλανεμένων, ἥτοι τίς ὁμαδικές αὐτοκτονίες, τίς κλοπές περιουσιῶν ἀφελῶν, καί τά ἀποτρόπαια ἐγκλήματα ἀπὸ ἡγέτες καί μέλη τῶν ἐπικινδύνων καί καταστροφικῶν αὐτῶν παραθρησκειῶν.

ΣΤ. ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΧΕΙ – ΗΔΗ – ΚΤΥΠΗΣΗ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΤΙ – ΕΠΙΠΛΕΟΝ – ΧΕΙΡΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΕΛΘΩΜΕ;;

13. Δέν εἶναι ὀλίγες οἱ φορές, πού ἓνα μέλος τῆς οἰκογενείας μας, ἔχει – ἤδη – πέσει στά πλοκάμια μιᾶς αἱρέσεως ἢ πλάνης, καί ἔχει – ἤδη – ἀπὸ ἔλλειψη κατήχησης (δηλαδή πρόληψης – βλ. ἀνωτέρω) πού παραλείψαμε νά τοῦ δώσουμε, – ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακή μας στέγη, ζητώντας «καταφύγιο καί ἀνθρώπινη θαλπωρὴ στήν ἀγκαλιά τῆς αἰρετικῆς ὁμάδος». Τί πράττομεν τότε;;

α) Κοινοποιοῦμε, ἐμπιστευτικῶς, τό πρόβλημα στήν ἐγγύτερη ἀρμόδια Ἀντιαιρετικὴ Ὁμάδα Ἱερᾶς Ὁρθόδοξου Μητροπόλεως καί λαμβάνομεν ὁδηγίες

καί συμπαράσταση ἐκ μέρους της. Δέν εἶναι εὐκόλο νά τό λύσωμε μόνοι μας τό πρόβλημα. Θά κάνωμεν λάθη ὀλέθρια. Τό θυμά, μήν ξεχνᾶμε, ἀλλάζει συμπεριφορά, στήν θέση πού βρίσκεται, καί καθοδηγεῖται ἀπό ἀγνώστους ἀνθρώπους.

β) Κρατᾶμε πάση θυσία, τήν ἐπαφή μέ τό πλανεμένο τέκνο τῆς οἰκογένειάς μας καί προσπαθοῦμε νά τό κάνωμε νά μᾶς μιλήσει, νά μᾶς πεί ὅ,τι γνωρίζει γιά τήν νέα του ζωή! Δέν κόβουμε καμμία γέφυρα ἐπικοινωνίας μέ αὐτό, δέν τό ἐξυβρίζομεν, δέν τό προσβάλομε, δέν τό ἀπειλοῦμε, δέν τοῦ ἐπιτιθέμεθα.

γ) Ἐπιδιώκουμε τήν ἐπανένταξή του στούς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, καί – ἂν εἶναι ἐφικτό – Ὀρθόδοξος Ἱερέας, εἰδικός στά Ἀντιαιρετικά Θέματα, ἀναλαμβάνει ὑπομονετικά καί μεθοδικά τήν κατήχησίν του.

δ) Δέν τοῦ δίδομε χρήματα στό χέρι – διότι αὐτά, εἶναι βέβαιον ὅτι θά καταλήξουν στήν Αἰρετική Ὁμάδα – ἀλλά δέν τό ὀδηγοῦμε καί σέ οἰκονομική ἀπόγνωση, γιά τίς ἄμεσες ἀνάγκες του.

ε) Τοῦ μιλάμε γιά τά παιδικά του χρόνια, γιά τούς ἀδελφούς καί τίς ἀδελφές του, καί γιά ὅ,τι ἀγαποῦσε. Ἐπιβάλλεται, ἀκόμη νά ὀργανώνουμε ἐκδρομές ἢ ἄλλες ἐορταστικές ἐκδηλώσεις. Νά σεβασθοῦμε τήν ἐπιθυμία του, ὅμως, γιά σιωπή, καθῶς καί γιά εἰδική νηστεία. Νά ἀποφεύγωμε

ὑπερβολικές ἐκδηλώσεις λύπης. Νά τοῦ τονίζωμε τήν διαφωνία μας, ἀλλά καί τόν σεβασμό μας στήν δική του προσωπικότητα. Νά προβληματιζώμεθα γιά τά ἀκριβῆ αἷτια καί σκοπούς κάθε «ἐπισκένεός του»!!

στ) Νά μήν πτοηθοῦμε ἀπό τήν ἀδιαλλαξία του καί ἐκνευριστοῦμε καί χάσουμε κάθε ἔλεγχο καί τήν ψυχραιμία μας, ἔστω καί ἂν μᾶς προκαλῇ μέ ὅσα λέγει. Σέ κάθε περίπτωση, νά ἐπιφυλασσώμεθα, καί νά ἐπιζητῶμεν τήν βοήθειαν εἰδικῶν ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπίσης νά συνεργαζώμαστε καί μέ ἄλλους γονεῖς καί Συλλόγους Πρωτοβουλιῶν καί Συμβουλευτικῶν Σταθμῶν, ιδίως ἐάν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ νομική συμπαράσταση.

ζ) Νά συλλέγωμε πληροφορίες – ὄχι ἀπό τόν ἴδιο τόν πλανεμένο, ἀλλά ἀπό τρίτους! – γιά τήν Ὁμάδα Αἱρέσεως, ἀλλά νά μήν ἐπιδιώκωμε ιδιαίτερες σχέσεις μέ αὐτήν.

η) Σέ κάθε περίπτωση νά μήν ἀπελπιζώμεθα μαζί του καί νά ἐπιδεικνύωμε μέ κάθε τρόπο ἀγάπη πρὸς αὐτόν, προσευχόμενοι στόν Κύριόν μας καί εἰς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, δια τήν Σωτηρία αὐτοῦ καί ἡμῶν. Καί ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας δέν θά ἀργήσῃ νά πραγματοποιήσῃ τό θαῦμα της. ΑΜΗΝ!

*Ἐπιμέλεια
Κώστας Ἐλ. Πετρόπουλος
Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ*

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΑΤΡΩΝ

Ν. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com